

Dermed skal jeg slutte og paa ny anbefale det høje Tings Medlemmer, alle dem, der virkelig ville hævde den personlige Frihed ogsaa for de Kristne, for dem, der føle Trang til den kirkelige Vielse, at de ogsaa ville vise i Handling, at de ikke ville være med til at berøve Flertallet af det danske Folk den Aarhundreder gamle Frihed for nogle enkeltes Skyld, som føle sig generede ved den kirkelige Vielse, naar vi give disse enkelte frit Raaderum og fri Lov til at blive borgerligt viede paa den Maade, som de finde mest overensstemmende med deres Overbevisning, med deres Trang og hele Anskuelse om Ægteskabet.

Philipsen: Jeg har i og for sig ingen Grund til at være misfornøjet med den Modtagelse, som mit lille Ændringsforslag har faaet saavel hos den højtærede Minister som hos Ordføreren; uagtet jeg ikke skal bestride, at begge vare noget kølige over for mit Ændringsforslag. Jeg erkender nemlig gerne, at der i mit Ændringsforslag ligger en Smule mere end dette, paa hvilket Sted den ny Form for Ægteskabs Indgaaelse skal finde Sted. Der ligger deri en Antydning af den Usikkerhed, som vi sikkert over Hovedet alle ville være i med Hensyn til, hvorledes den almindelige, borgerlige Ægteforening vil gestalte sig i en stor By, om den vil blive mere eller mindre højtidelig, og hvorledes den vil komme til at tage sig ud. Jeg burde derfor maaske i mine første Bemærkninger have tilføjet, hvad jeg altsaa nu bemærker her i Dag, at i Paris, som vel er den store By, hvor den her foreslaaede Form for Ægteskabs Indgaaelse er mest rodfæstet og har bestaaet i længst Tid, har man anset det for nødvendigt at have ikke mindre end 20 forskellige Steder, hvor Ægteskaber kunne blive indgaaede. Der er 20 saakaldte Mairier i forskellige Dele af Byen, hvis Hovedopgave, kan man sige, næsten er at lette Befolkningen Adgang til de Forhold, hvor de skulle træde i Forhold til det, som man med et tysk Ord kalder Personenstands-Forhold: Anmeldelser af Fødsler, Dødsfald, Ægteskabsindgaaelse, Sessionsbehandling o. s. v. Nu er det at bemærke, at paa det Tidspunkt, da Paris fik de 20 Mairier som saadanne borgerlige Steder, havde Paris knapt 2 Mill. Indbyggere, det vil altsaa sige: ét Sted for hver 100,000 Indbyggere. Naar man nu i dette Lovforslag mener, at ét Sted skal være tilstrækkeligt for Kjøbenhavn med sine noget over 400,000 Ind-

byggere, vil man se, at man har maalt det temmelig knapt ud. Jeg skal i samme Forbindelse tilføje, hvad der maaske neppe er ærede Medlemmer bekendt, at det nuværende Kjøbenhavn er lige saa stort som det nuværende Paris i Areal, og det spiller dog ogsaa en Rolle, ogsaa Afstandene ville komme til at spille en Rolle. Jeg skal imidlertid ikke opholde mig videre ved den reelle Side af Sagen, da den højtærede Minister og Ordføreren i og for sig erklære sig villige til at acceptere Tanken i Ændringsforslaget. Den højtærede Minister havde imidlertid den Indvending derimod, at han mente, at Bestemmelsen i mit Forslag om, at Kjøbenhavns Kommunalbestyrelses Indstilling skulde indhentes, kunde virke hemmende paa Lovens Gennemførelse, idet den ærede Minister havde høstet saadanne daarlige Erfaringer, naar han skulde indhente Erklæringer fra Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse. Jeg beklager selvfølgelig i høj Grad, at den højtærede Minister har været saa uheldig lige over for Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse. Jeg har ikke haft Lejlighed til at undersøge noget om disse Tilfælde og ved derfor ikke, hvortil den højtærede Minister sigter. Den Sag af denne Art, som jeg har fulgt mest, nemlig Spørgsmaalet om Automobilreglement i Kjøbenhavn, er efter mit Skøn blevet fremmet med endogsaa særlig stor Hurtighed fra Borgerrepræsentationens Side. En anden Sag er jo, om det Resultat, hvortil vi ere komne, er ganske i Overensstemmelse med det, den højtærede Minister ønsker. Det skal jeg ikke kunne udtale mig nærmere om. Hvis Forholdet skulde være det, hvad der kunde tænkes, at man i de Tilfælde, hvor man var mindre vel tilfreds med de Sager, som henvises til vor Erklæring, havde, hvad der var menneskeligt men ikke tilladeligt, været mindre hastig med sine Udtalelser, tror jeg at kunne forsikre den højtærede Minister om, at denne Sags Gennemførelse vistnok vil møde en saadan Sympati inden for Kommunalbestyrelsen, at man med al mulig Hast vil lette Lovens Ikrafttræden og Gennemførelse saa hurtigt som paa nogen Maade muligt. Naar imidlertid den højtærede Justitsminister antydede en lille Forandring i Ændringsforslaget, der vilde borttrykke denne Betænkelighed, skal jeg gerne erkende, at denne Ændring ikke betyder noget med Hensyn til det Formaal, som jeg vilde opnaa. Forslaget bliver lige saa hensigtssvarende, som jeg tror det var i sin oprindelige